

רע"פ 825/15 - מרדכי קיסוס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 825/15

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: מרדכי קיסוס

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת (כב' השופטים: א' הלמן, י' שטרית, ס' דבור) מתאריך 13.01.2015 ב-ע"פ 3237-08-14; תגובת המשיבה מתאריך 15.2.2015

בשם המבקש: עו"ד שמואל ברזני

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בנצרת (כב' השופטים: א' הלמן, י' שטרית, ס' דבור) מתאריך 13.01.2015 ב-ע"פ 3237-08-14 בגדרו הופחת העונש שהושת על המבקש במסגרת גזר דינו של בית משפט השלום בנצרת (כב' הנשיא ג' אזולאי) מתאריך 29.7.2014 ב-ת"פ 4739-01-11.

לצד בקשת רשות הערעור הגיש המבקש גם בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

עמוד 1

להלן אביא את הנתונים הדרושים להכרעה בבקשה.

הרקע העובדתי

2. המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של גניבה בידי מורשה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף ושימוש במסמך מזויף. בגין העבירות הללו, השית בית משפט השלום הנכבד על המבקש 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 60,000 ש"ח.

3. המבקש ערער בתחילה הן כנגד הכרעת הדין והן כנגד גזר הדין לבית משפט המחוזי הנכבד.

בתאריך 21.10.2014 התקיים דיון ראשון בעניינו של המבקש בפני כב' השופטים א' הלמן, א' קולה ו-ס' דבור. לאחר שהמבקש שמע את הערות בית המשפט המחוזי בדיון - ב"כ המבקש ביקש מבית המשפט ארכה של 14 יום כדי לבחון אם הוא מעוניין לעמוד על ערעורו ביחס להכרעת הדין. בתאריך 4.11.2014 הודיע ב"כ המבקש כך:

"לאחר שבועיים של חבוטי נפש ולאחר שהתייעץ עם מי שיכול היה להתייעץ, בכפוף לכך שיינתן בטרם גזירת הדין, תסקיר קצין המבחן, [המבקש] חוזר בו מכפירתו מעובדות כתב האישום. הוא חוזר בו מהערעור על הכרעת הדין, הוא מודה בעובדות כתב האישום שהוגש כנגדו".

בהתאם להודעה האמורה, הופנה המבקש לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו.

4. בתאריך 13.1.2014, לאחר קבלת תסקיר המבחן שהמליץ לשקול את האפשרות של קיצור עונש המאסר, נקבע דיון נוסף בעניינו של המבקש. באותו דיון, הוחלף המותב שישב בתיק, ובמקום השופט א' קולה ישבה בדיון השופטת י' שטרית. בפרוטוקול הדיון מצאו ביטוי דבריו של ב"כ המערער, בהקשר זה, כך (בעמ' 5):

"ב"כ המערער: אנחנו מסכימים להחלפת המותב.

ראיתי את התסקיר הבוקר. האם העובדה, שהשופט א' קולה שהוא לא יושב בהרכב היום הואיל וניתנו הבטחות מפיו של כב' השופט קולה והוא איננו. אני רוצה להפיק את הדברים שהיו בישיבה הקודמת לדיון הנוכחי. ישנו שינוי מהותי שחל בהתנהלותו של המערער בעניין שעמד ביסוד הערעור, העובדה שכיום הוא הודה במעשים שיוחסו לו ולאור חוות הדעת שעולות ממנה שתי מסקנות - שהסכנה שהוא יחזור על העבירות בכלל, היא נמוכה וההמלצה שבית המשפט ישקול להפחית את עונש המאסר שכב' השופט קולה אמר, שזה באמת עונש כבד מדי, בנסיבות העניין, שבית המשפט יפחית את עונש המאסר כמידת האפשר, מבלי לנקוב במספר, אך לפי שיקול דעתו של בית המשפט, כך אני מבקש שיעשה".

5. לאחר שמיעת טענות הצדדים - ניתן פסק הדין. בית המשפט המחוזי הנכבד התייחס לאמור בתסקיר שירות המבחן ולחרטה שהביע המבקש, כמו גם לשינוי שחל בגישתו ביחס לעבירות שביצע. בהתאם לשיקולים אלו, הפחית בית המשפט המחוזי את העונש שהושת על המבקש, כך שתקופת המאסר בפועל הועמדה על 30 חודשים, והקנס הועמד על 20,000 ש"ח, כאשר נקבע שיתרת הסכום, קרי 40,000 ₪, ישולמו על ידי המבקש - כפיצוי למתלוננת (החברה

כלפיה בוצעו העבירות בהן הורשע).

מכאן הבקשה שלפני.

טענות הצדדים

6. המבקש טוען כי הוטעה לחשוב שעונשו יופחת באופן משמעותי יותר, אם יוותר על הערעור כנגד הכרעת הדין. לטענתו, במהלך הדיון מתאריך 21.10.2014 השופט א' קולה אמר כי העונש שנגזר על המבקש אכן חמור, ואם תסקיר שירות המבחן בעניינו יהיה חיובי – צפוי להיגזר עליו עונש קל באופן ניכר מזה שהושת עליו בבית משפט השלום. לשאלת המבקש אם מדובר בעונש לריצוי בדרך של עבודות שירות, השיב השופט קולה (כך לטענת המבקש) כי גם אם לא יומר עונשו לריצוי בדרך של עבודות שירות – יגזר עליו "עונש קרוב מאוד לכך". יודגש, כי לדברים אלה אין זכר בפרוטוקול הדיון.

המבקש מציין עוד באשר לנקודה זו, כי כפי שנזכר לעיל – המותב שהוציא את פסק הדין, מושא הבקשה, לא כלל בסופו של דבר את השופט א' קולה. לטענת המבקש, בא-כוחו הסכים להחלפת המותב בתיק, רק לאחר שהבין שרוח הדברים שעלתה מדברי כב' השופט קולה בדיון מתאריך 21.10.2014 – תיושם גם על ידי ההרכב החדש.

7. המשיבה, שהתבקשה להגיב לבקשה, הודיעה כי לשיטתה – דין הבקשה להידחות. הבקשה איננה מעלה, לגישתה, כל שאלה עקרונית. מעבר לכך, לגופו של עניין – המשיבה טוענת כי ברי שהדיון בערעורו של המבקש על העונש היה בכפוף להכנת תסקיר מבחן, ובסופו של דבר שירות המבחן המליץ על קיצור העונש "ככל שהדבר ניתן", אך כתב באופן מפורש כי "אין אנו באים בהמלצה לחלופה עונשית". עוד מדגישה המשיבה כי אמנם השופט א' קולה לא ישב במותב שהוציא את פסק הדין, ואולם המבקש הסכים לשינוי ההרכב, מה גם שראשת ההרכב, כב' השופטת א' הלמן, וכן כב' השופט ס' דבור ישבו בכל הדיונים הנוגעים לערעור זה ועל כן היו מודעים להתנהלות הקודמת ולדברים שהוחלפו במסגרת הדיונים.

8. באשר ל"הבטחה" שנמסרה לטענת המבקש, מפי כב' השופט א' קולה – המשיבה הצביעה על כך שהבטחה נטענת זו לא קיבלה ביטוי כלשהו בפרוטוקול הדיון, והמבקש לא הגיש כל בקשה לתיקון הפרוטוקול. יתרה מזו, בבירור שערכה פרקליטות המדינה עם הפרקליטים שהופיעו בדיון (מתאריך 21.10.2014) – הסתבר, לדברי ב"כ המשיבה, כי לא ניתנה הבטחה כזו מפי השופט קולה וכי למעשה בית המשפט המחוזי הנכבד התבטא באופן מפורש כי לא מדובר בתיק שמתאים לעבודות שירות וכי העונש לא יהיה קרוב לכך.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה, בחומר שצורף לה ובתגובת המשיבה – הנני סבור כי דין הבקשה להידחות, כפי שאנמק מיד.

10. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

11. בענייננו, המבקש כלל לא טען כי הבקשה מעוררת שאלה עקרונית, אשר חורגת מענייני הפרטני, אלא שלגירסתו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד נפל פגם המצדיק מתן רשות ערעור, שכן נפגעה תחושת ההסתמכות הנטענת של המבקש. אין בידי לקבל השגה זו בנסיבות. הדברים, אשר מייחס המבקש לשופט א' קולה - לא באו לידי ביטוי בפרוטוקול הדיון מתאריך 21.10.2014 (והמשיבה אף מכחישה כי דברים אלו נאמרו). יתר על כן, ממה שנכתב בפרוטוקול הדיון מתאריך 13.1.2014 וצוטט בפסקה 4 שלעיל - עולה על פני הדברים תמונה שונה.

מהמובא שם, נראה, כי ב"כ המבקש היה מודע לכך שבית המשפט יפעל בהתאם לשיקול דעתו, לאחר שכב' השופט קולה התבטא שהעונש שהושט בבית משפט השלום כבד מדי, והמבקש קיבל על עצמו כי הפחתת העונש תעשה רק "כמידת האפשר", אף שב"כ המבקש עתר, כמובן, למירב ההקלה עבור מרשו. לפיכך, לא מצאתי עיגון לטענותיו של המבקש בבקשה שבפני, המצדיק התערבות.

12. נוכח כל האמור לעיל - הבקשה נדחית. עיכוב ביצוע העונש, שעליו הוריתי בהחלטתי מתאריך 5.2.2015 - בטל איפוא.

המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו - בתאריך 1.3.2015 עד לשעה 10:00, בבימ"ר קישון, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ח בשבט התשע"ה (17.2.2015).

ש ו פ ט